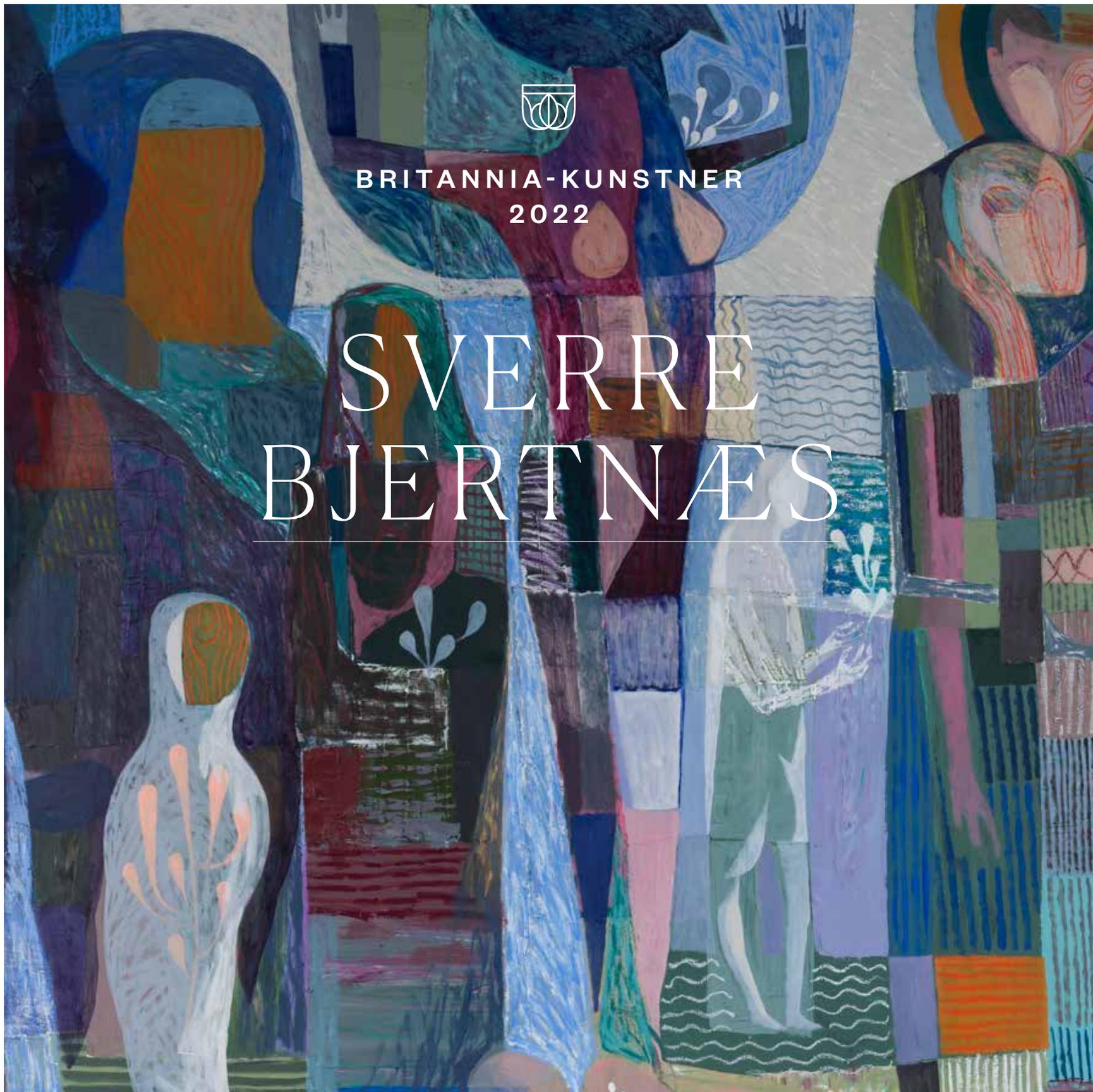

BRITANNIA-KUNSTNER
2022

SVERRE
BJERTNÆS

SVERRE BJERTNÆS I SAMTALE MED BRITANNIA

Hvilket forhold har du til Trondheim? Du har ikke stilt ut mye i hjembyen de senere årene – med unntak av sommerens utstilling på Kunsthallen. Hva er grunnen til det?

– Jeg har fortsatt et nært forhold til Trondheim selv om jeg flyttet herfra som sekstenåring. Jeg vokste opp her og har fortsatt hele familien min i byen. Jeg hadde også min første kunsthøgskole her i byen, Tore-Bjørn Skjølsvik, som ble veldig viktig for meg. Han er en av Norges aller fineste skulptører etter min mening. Vi to stod rundt omkring i Trondheim og malte landskaper. I oppveksten ble kunstmuseet veldig viktig for meg og jeg fikk et nært forhold til det og den fantastiske samlingen der. Jeg har forsåvidt jevnlig hatt utstillinger i byen, først og fremst på Galleri Ismene, men det har vært lengre mellom store utstillinger. Trondheim kunsthall var den første store utstillingen på nesten 10 år. Jeg vet ikke helt hvorfor det har blitt slik.

Hvorfor var det viktig for deg å reise til USA?
Hva var den viktigste gevinsten ved perioden din i New York?

– Jeg tror alle kunstnere har godt av å oppleve iallefall en periode i utlandet. For meg ble det USA

først og fremst fordi Bjarne Melgaard bodde der på den tiden, og han skulle kuratere en utstilling med mine arbeider. Det ble tre veldig spennende år, men jeg lengtet også hjem. Jeg anser meg først og fremst som en kunstner med en sterkt lokal tilknytning, både til den norske kunsthistorien men også til et norsk naturlys. Og jeg savnet å komme hjem til en mere oversiktlig og mindre opportunistisk kunstscene. Diskusjonene rundt kunst i Norge er mere allmene og ikke så klassesdelte som i USA. Jeg liker å være en del av et kunstliv mange føler eierskap til.

Vi mener du i dag har en stor produksjon både når det gjelder maleri og grafikk. Det må bety at du arbeider mye? Hvordan planlegger og gjennomfører du arbeidsperiodene?

– Jeg har alltid arbeidet mye. Å male er det nærmeste jeg kommer et fristed og en naturlig ro. Jeg vet ikke om jeg vil kalle det å arbeide en gang. Det er iallefall en veldig privilegert jobb. Jeg har et studio med en ansatt som legger alt til rette og hvor jeg kan komme å utfolde meg. Jeg prøver alltid å minne meg på hvor stort privilegium det er å få leve slik.

Foto: Claus Randrup

I boka "Mine bilder" skriver du at du har blitt et slags fornuftmenneske og at rusproblemene du tidligere slet med er ryddet unna. Hva slags konsekvens har det fått for ditt kunstnerskap?

– Jeg har vel blitt mere disiplinert med årene og ikke så utålmodig, og det tror jeg er en fordel når man skal male. Et maleri er også et slags tidsforløp, der ting skal skje til rett tid. Jeg har iallefall begynt å stole litt mere på meg selv, og ikke strebe like mye. Boka jeg skrev var vel først og fremst et personlig punktum for meg selv og en endelig avslutning av hele rusproblematikken som opptok meg i mange år.

Beskriv maleriet ditt slik du maler i dag?

– Jeg er fortsatt en figurativ maler, men figurasjonen er ikke like klar som før. Jeg er opptatt av et maleri der malingen i seg selv er det viktige og motivene underordnet. Maleriene jeg lager nå begynner alltid som abstrakte komposisjoner. Så gror det sakte fram et motiv. Jeg prøver vel å komme fram til en renere form for maleri, selv om jeg aldri vil male helt abstrakte malerier. Jeg trenger historiene i bildene for å passe på at jeg er motivert nok til at maleaksjonen kan bli ladet med

noe. Det er vel først og fremst det jeg er ute etter. At man kan få følelsen av at noe står på spill. Jeg hadde mange år hvor jeg alltid visste hvor maleriene skulle ende opp, og da forsvant mye av risikoen underveis og det ble veldig stivt. Nå prøver jeg å holde ting så åpent jeg kan så lenge som mulig.

Du viser to skulpturer på Britannia. Hvorfor begynte du å lage skulpturer?

– Jeg begynte å lage skulpturer for ti år siden. Egentlig ved en tilfeldighet. Jeg har alltid likt å utfordre meg på ting jeg i utgangspunktet ikke kan. Men med skulpturene oppdaget jeg fort at det egentlig handlet om mye av det samme som å male, om form, linjer og rom. Etterhvert har jeg fått en ganske stor produksjon skulpturer selv om jeg først og fremst regner meg selv som en maler. Jeg liker å kunne variere mellom ting og tror også at jeg kan få utviklet maleriene mine ved f. eks. å jobbe med skulptur. Det er egentlig to sider av samme sak.

Du ble far til en sønn for ikke lenge siden. Har du sett at det har endret kunstnerskapet på noen måte? Om ikke; tror du det vil gjøre det?

– Ja det tror jeg nok helt sikkert. Jeg bruker jo livet mye i alle ting jeg lager, og det å få et barn er jo en altoverskyggende stor opplevelse.

Gouacher er en relativt ny sjanger for deg, første gang vi så denne typen Bjertnæs-bilder var hos Galleri Brandstrup i fjor. Hva er det med sjangeren/-teknikken som trigger deg?

– Jeg liker det umiddelbare ved gouache-teknikken. Malingen tørker fort og beslutningene må taes raskere enn jeg er vant til. Jeg synes det gir en umiddelbarhet til maleriene som jeg av og til savner i de mere omstendlige oljemaleriene.

Er Britannia-utstillingen viktig for deg, og i så fall på hvilken måte?

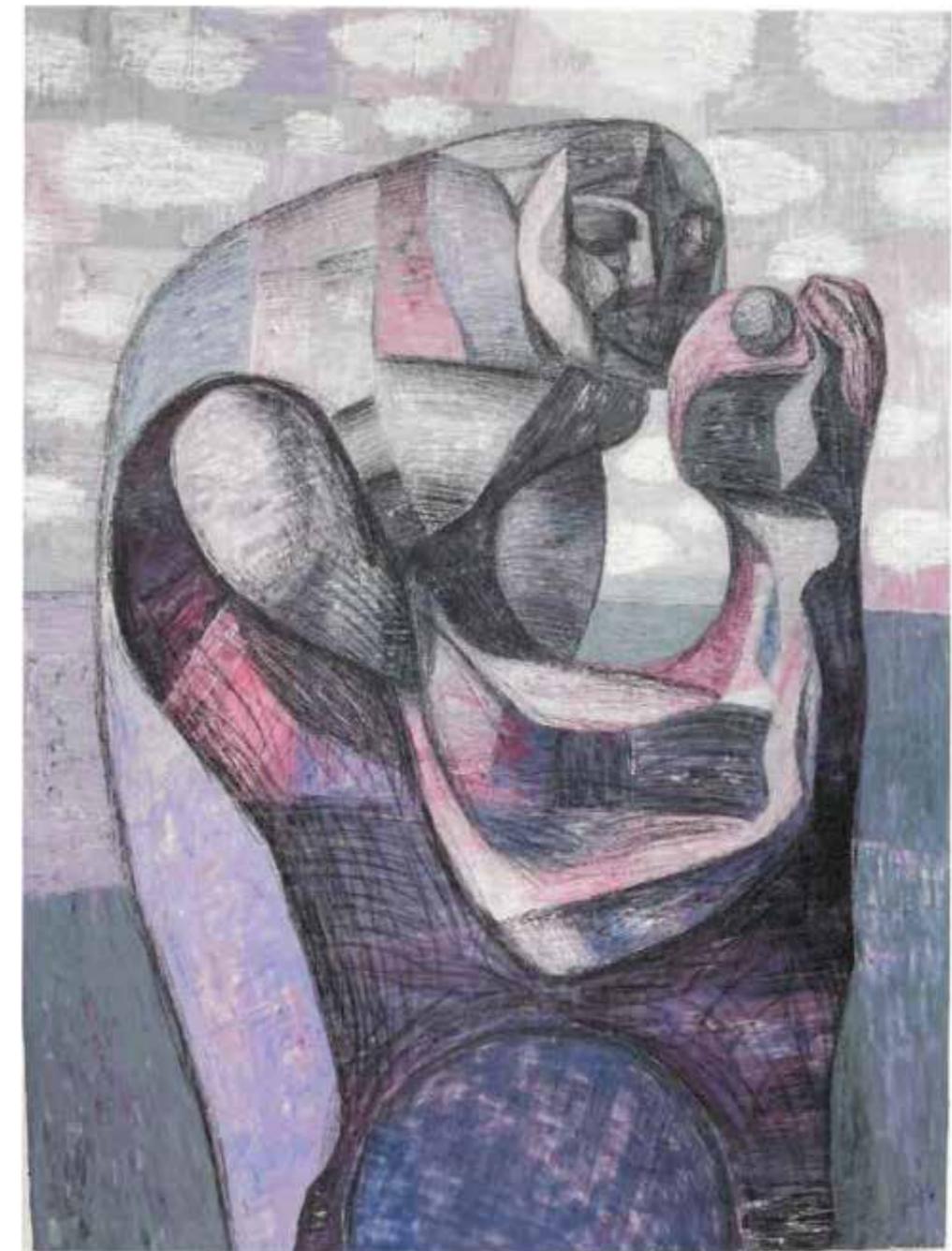
– Jeg synes det er hyggelig å stille ut i Trondheim igjen, og har alltid hatt et nært forhold til Britannia. Dette er jo en veldig annerledes utstillingssituasjon enn jeg er vant med. Her henger kunsten der folk ferdes, mens vanligvis er jo kunsten målet for de som kommer inn på en utstilling. Jeg synes det er en spennende måte å oppleve kunst på. Forhåpentligvis synes også hotellets gjester det.

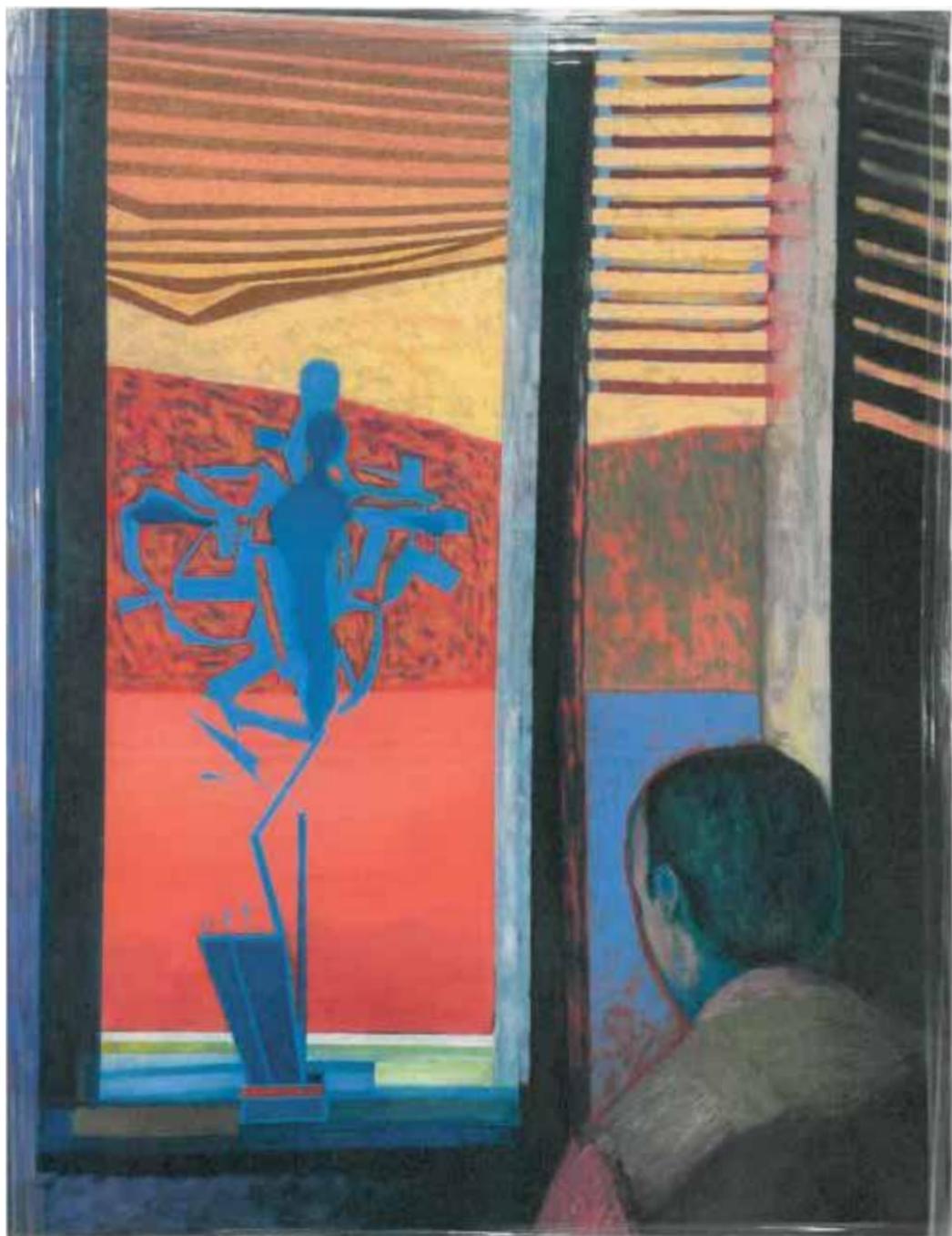
Foto: Claus Randrup

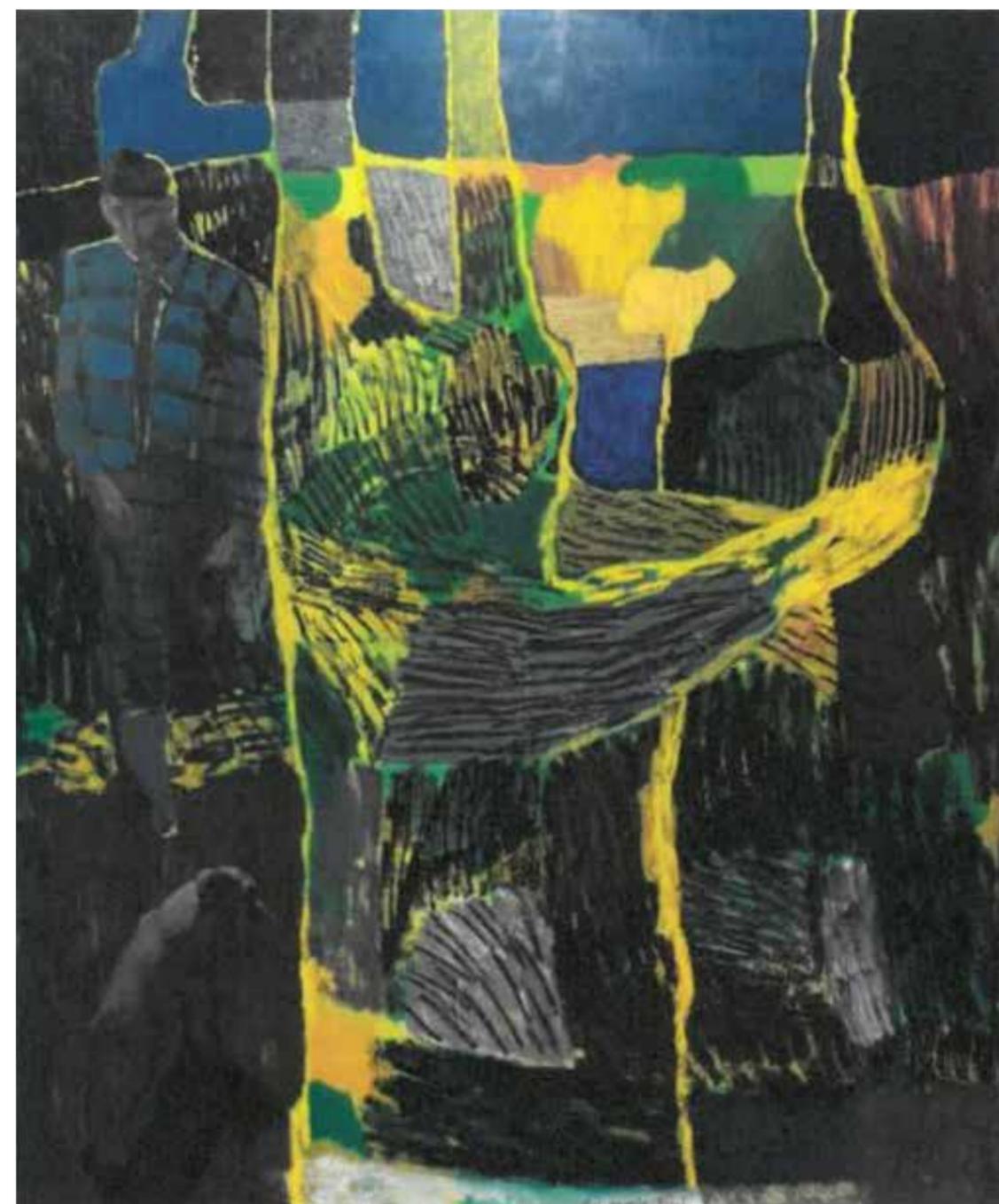
Jungelpar | 120x90 | Olje på lerret

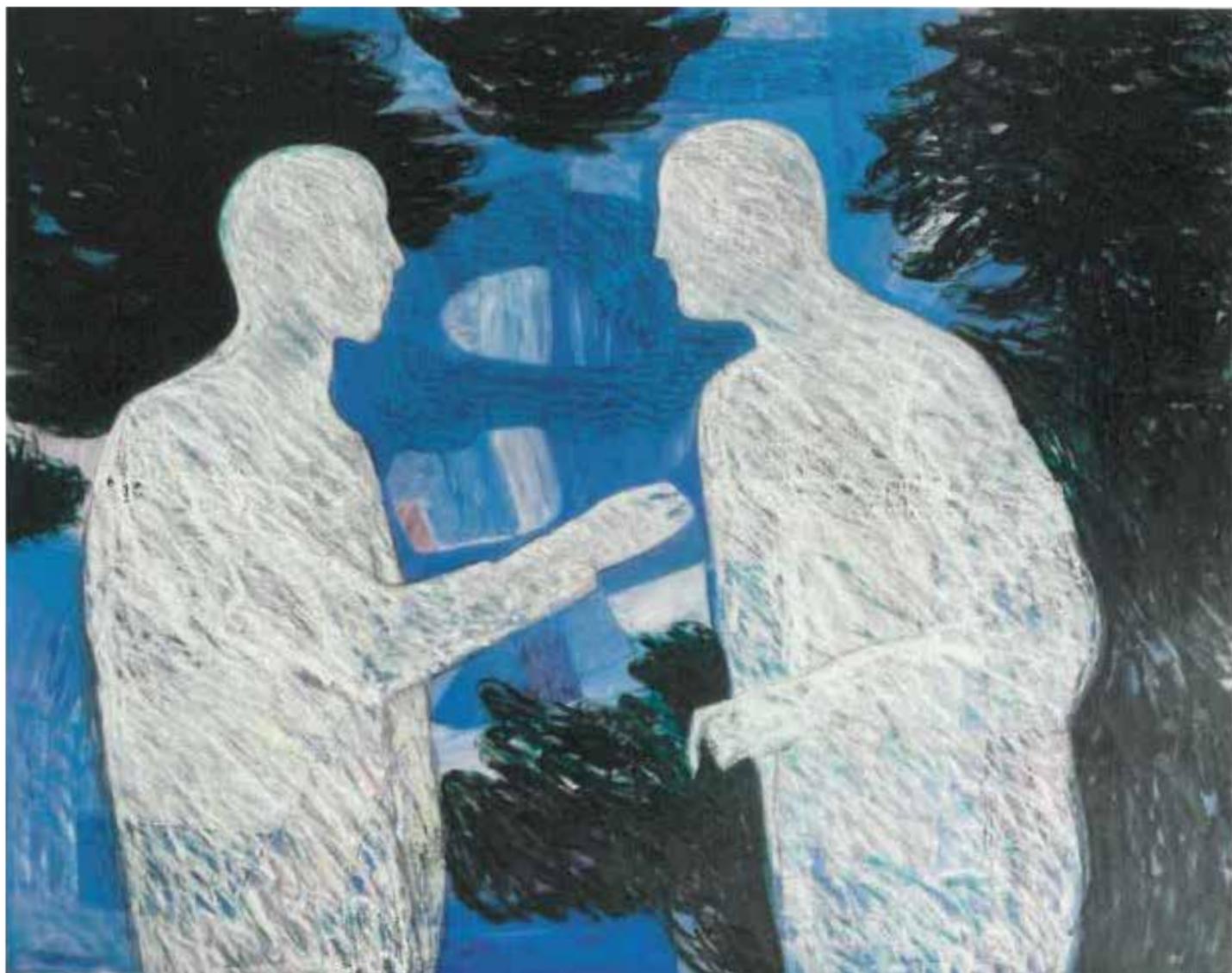
Skulptur ved havet | 90x120 | Olje på lerret

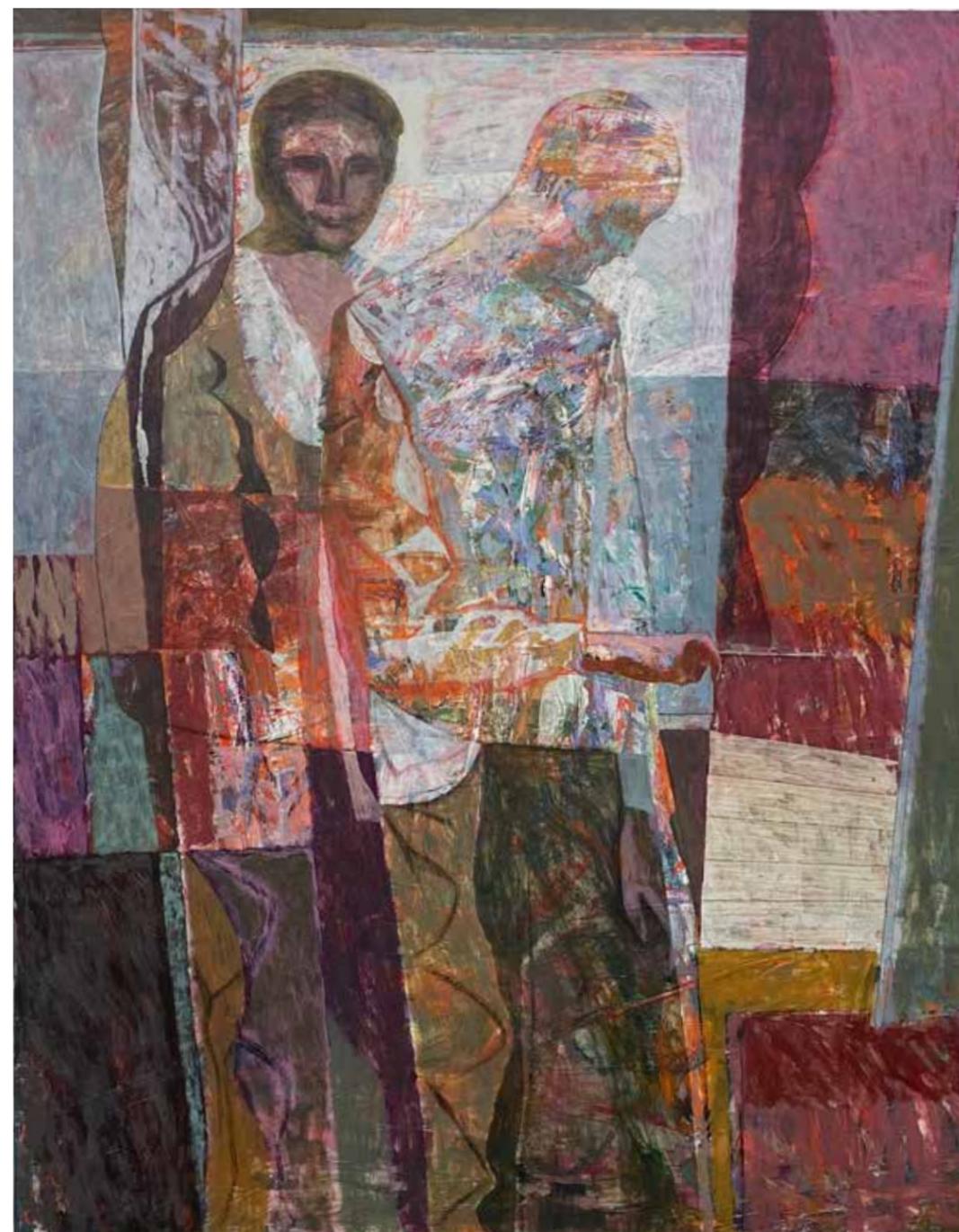
Vinduet | 90x120 | Olje på lerret

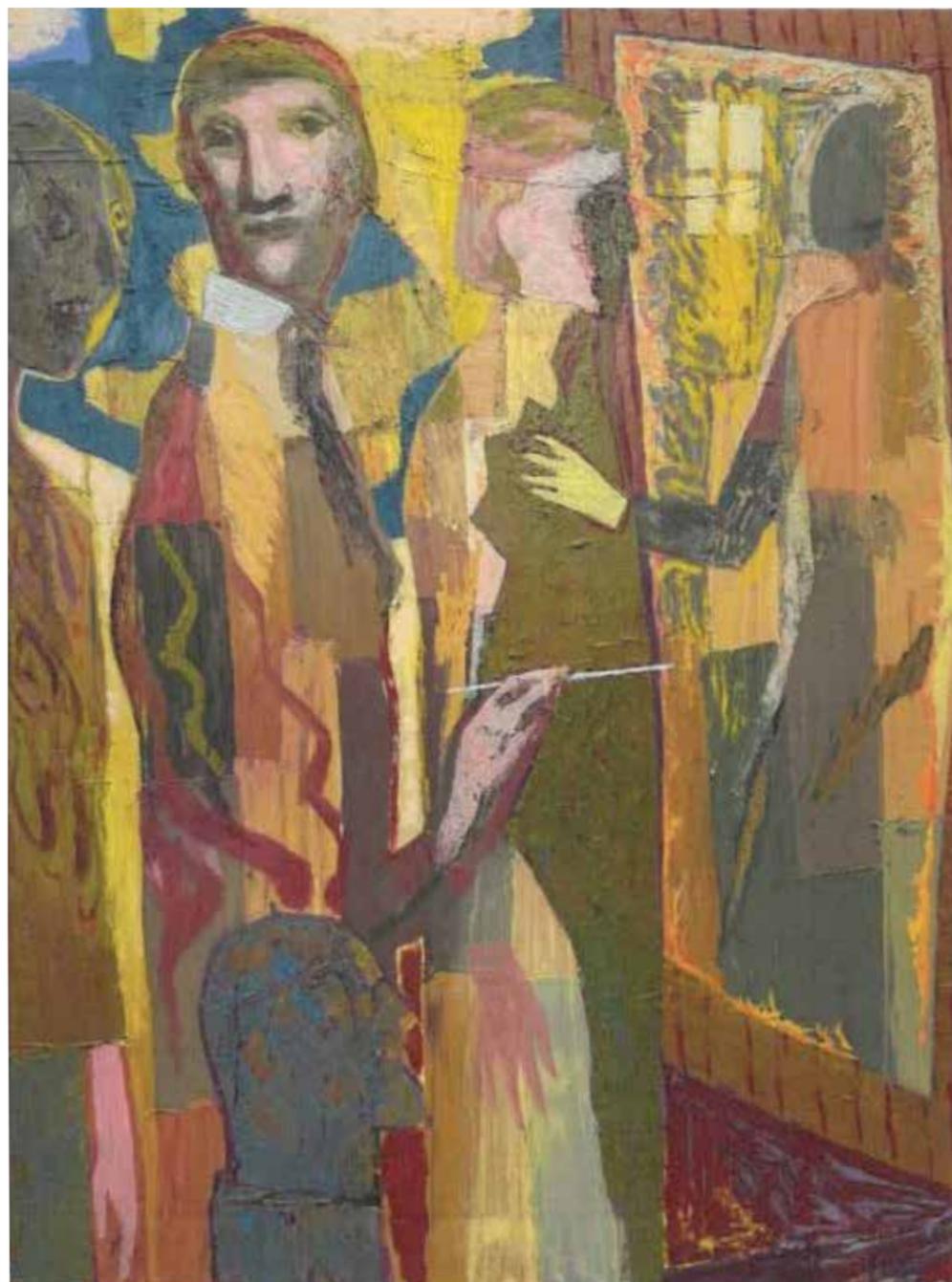
Skogen | 120x140 | Olje på lerret

Et møte | 200x160 | Olje på lerret

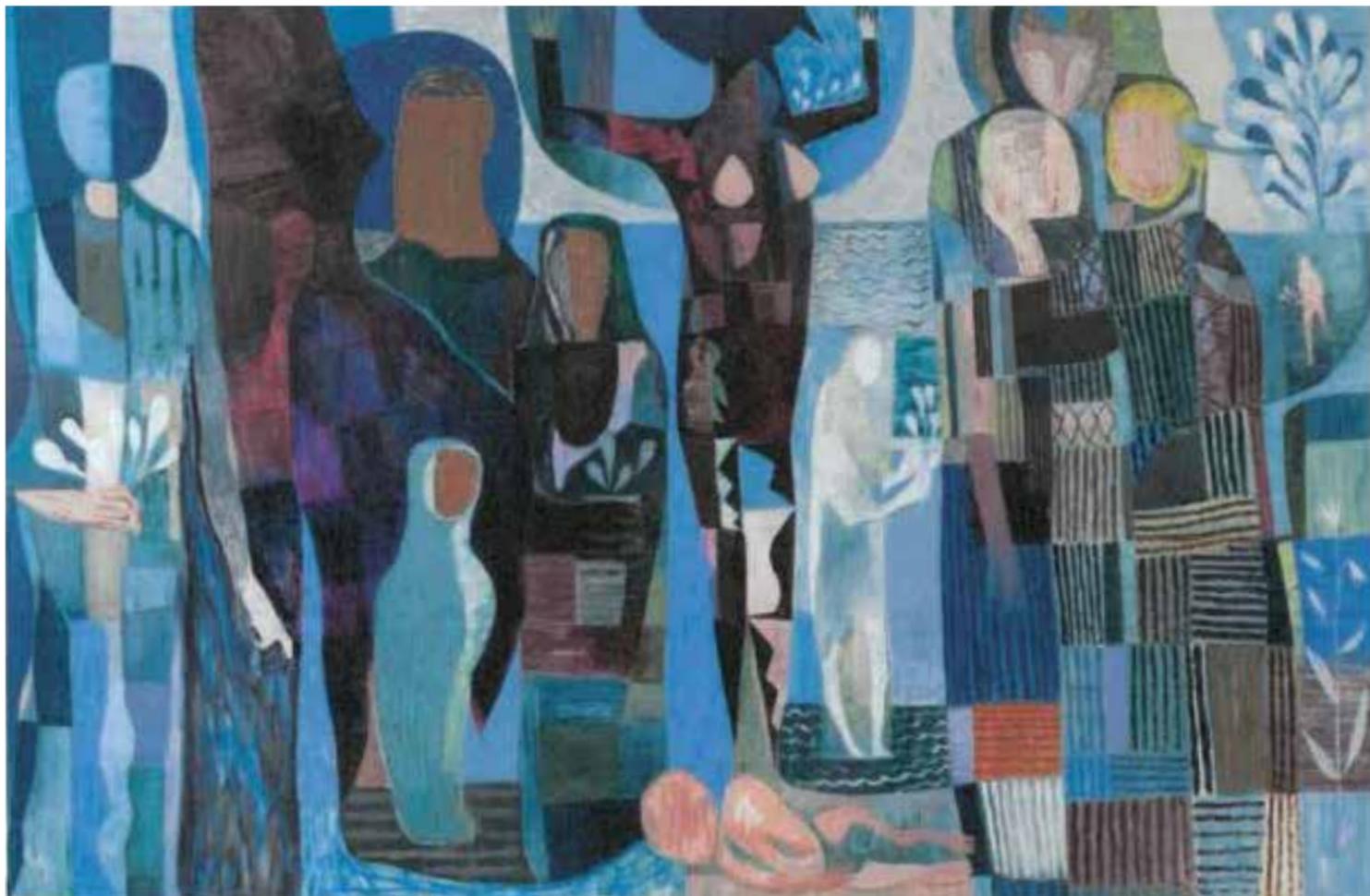
To malere | 140x180 | Olje på lerret

Maler i brann | 120x170 | Olje på lerret

Tre figurer | 200x160 | Olje på lerret

Ny vår | 300x200 | Olje på lerret

Skulptøren | 120x180 | Olje på lerret

GOUACHE - 2021

Du finnes | 50x38 | Gouache

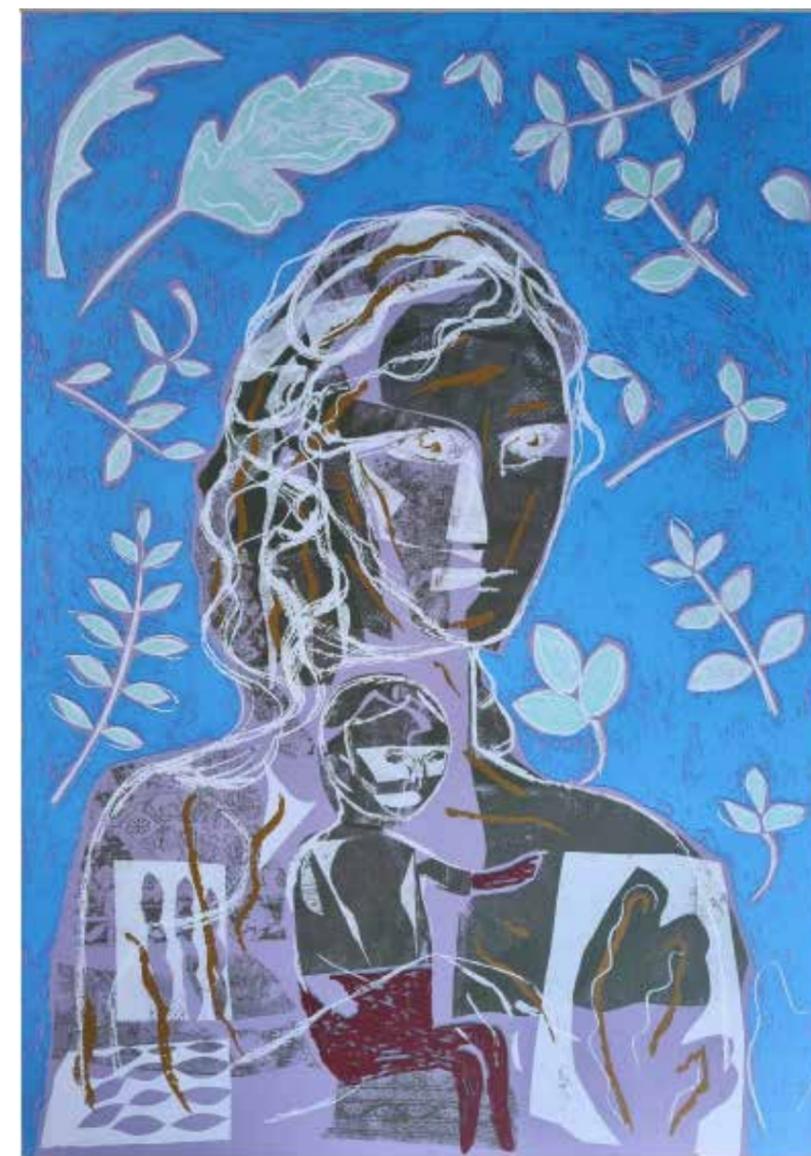
GRAFIKK - 2022

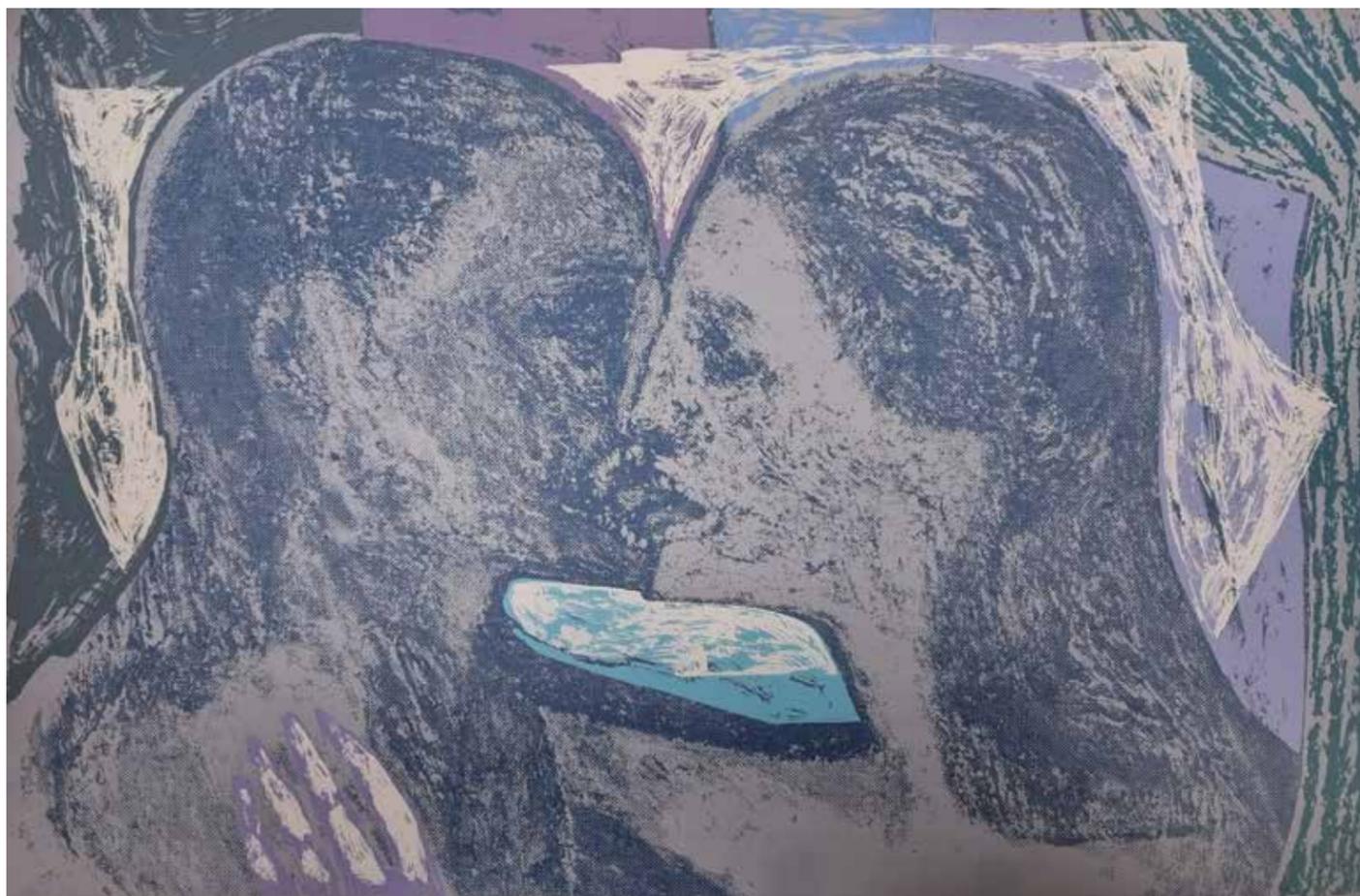
Skue | 35x50 | Silketrykk | 115 eks

Moren | 35x50 | Silketrykk | 100 eks

Moren, blå | 70x100 | Silketrykk | 50 eks

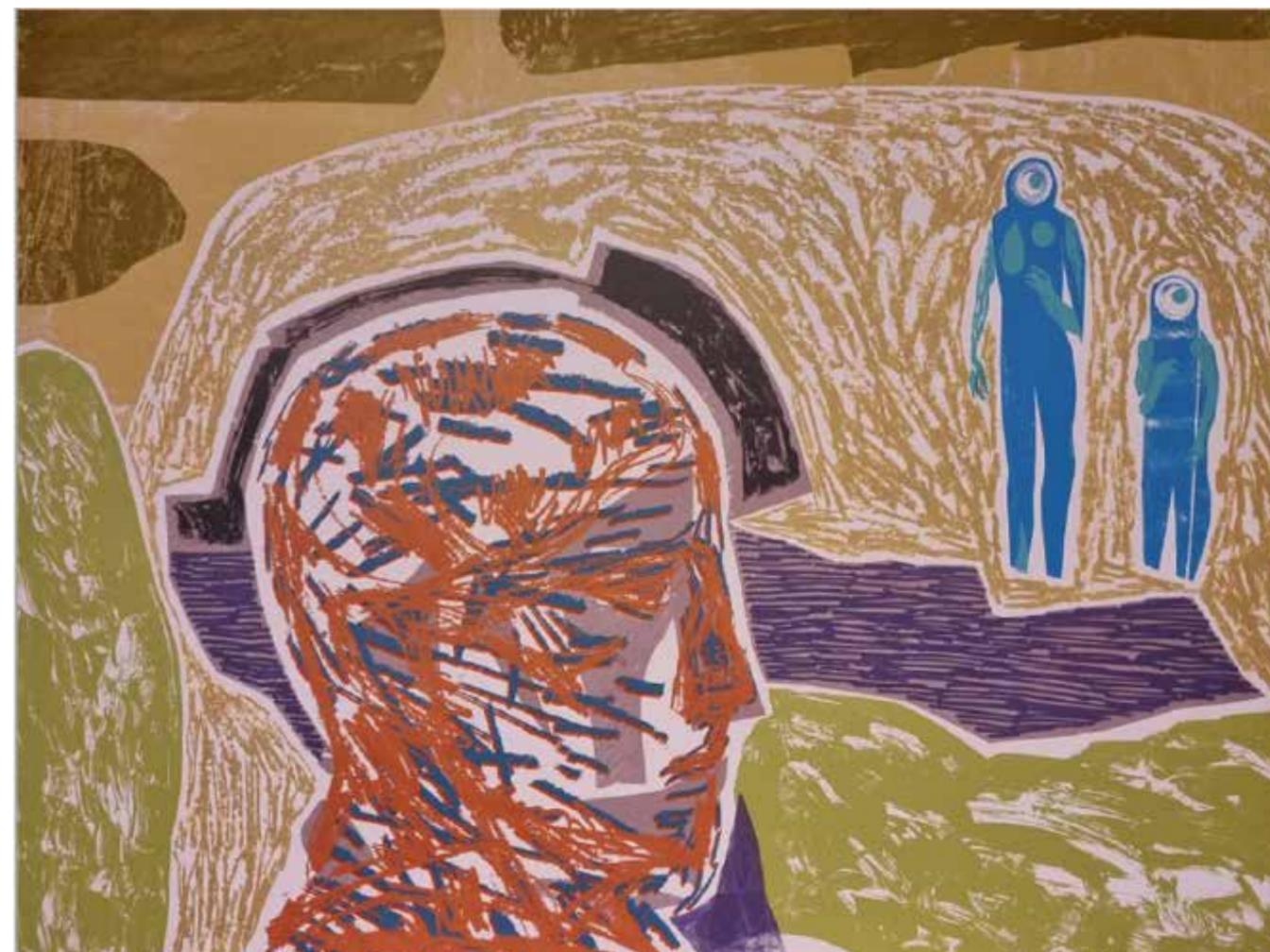
Kysset | 50x35 | Silketrykk | 100 eks

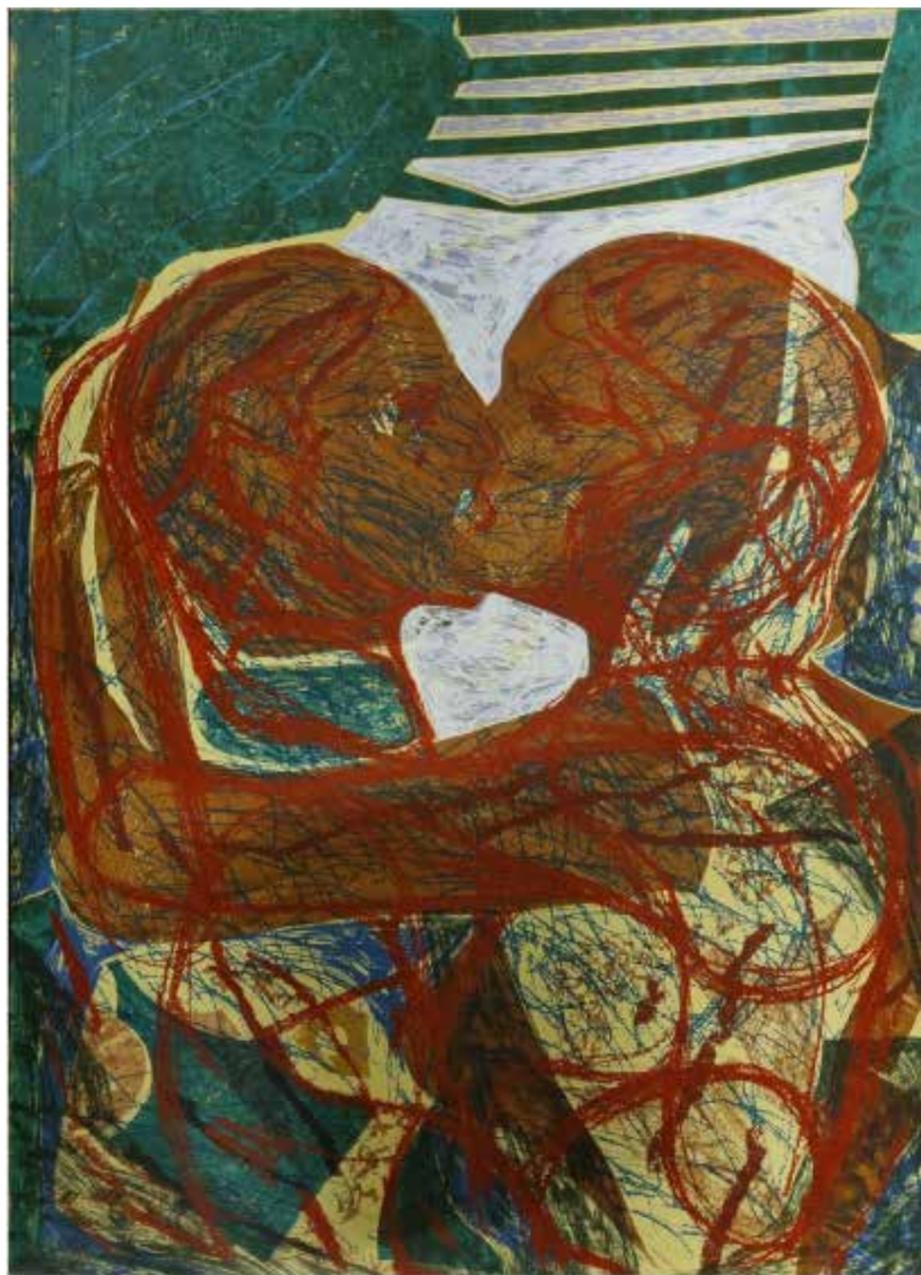
To under fjellet | 50x35 | Silketrykk | 100 eks

De som gikk på vannet | 70x50 | Silketrykk | 40 eks

De som gikk på vannet, versjon 2 | 70x50 | Silketrykk | 40 eks

Kyss | 70x100 | Silketrykk | 50 eks

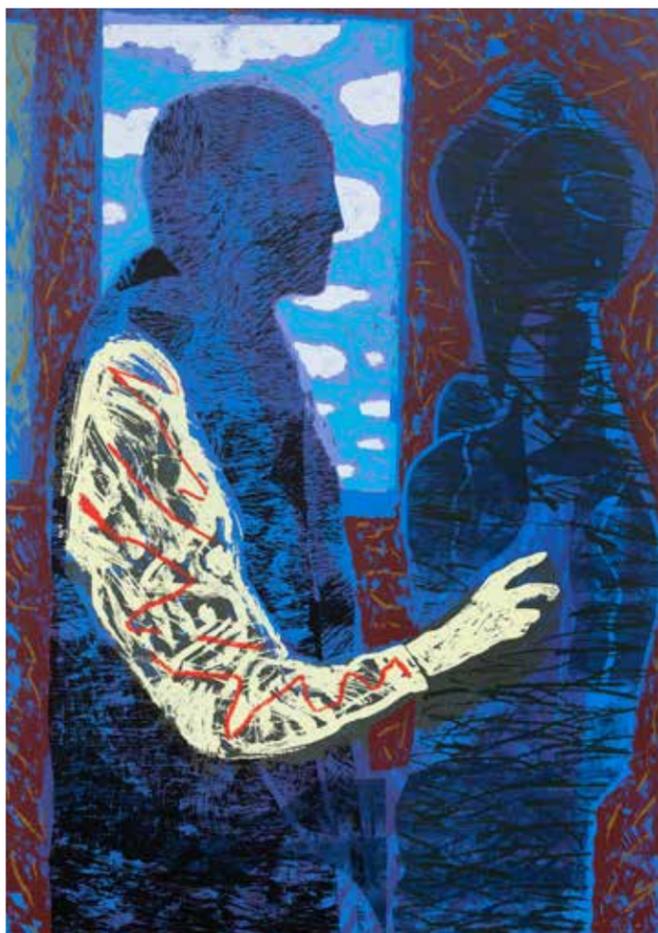
Kvinnen i døren | 35x50 | Silketrykk | 100 eks

GRAFIKK - 2022

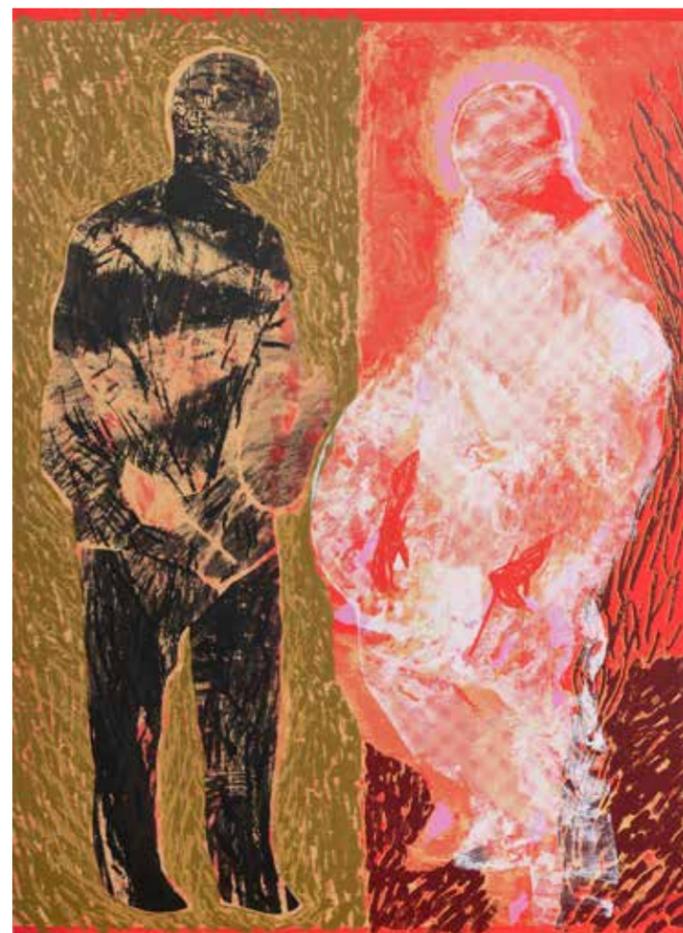
Tilhører Britannia Kunstklubb.

30 stk signerte mapper med 4 trykk.

Trykkene kan også kjøpes separat.

Skulptøren | 70x100 | Silketrykk | 100 eks

To malere | 70x97 | Silketrykk | 100 eks

Par | 94x70 | Silketrykk | 100 eks

Vår | 93x67 | Silketrykk | 100 eks

SKULPTURER - 2022

Barnet | 71 cm | Bronsje

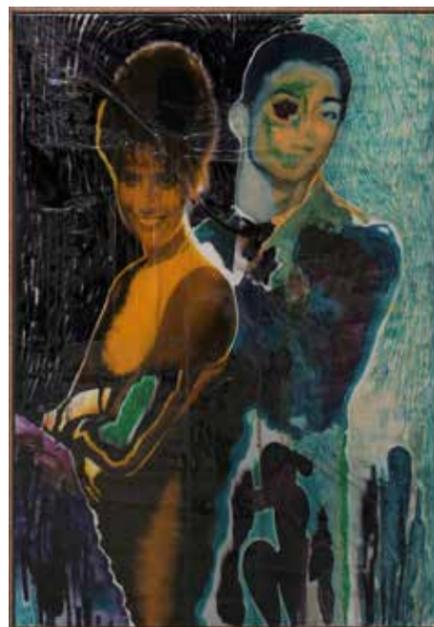

Fuglen | 71 cm | Bronsje

SVERRE BJERTNÆS – Selected works

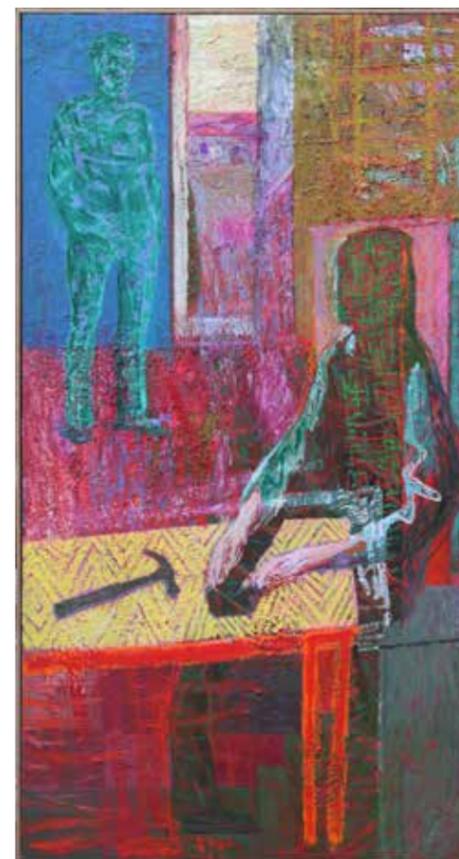
Uten tittel, 2019
90x120 | Olje på lerret

Uten tittel, 2016
120x170 | Olje/bengalakk på lerret

The Black Mask/
Den sorte masken, 2016
113x163 | Olje på lerret

Woman with a Hammer/
Kvinne med hammer, 2018
150x220 | Olje på lerret

The Fall/Fallet, 2018
120x200 | Olje på lerret

BRITANNIA

KONTAKTINFO:

sswangen123@hotmail.com / Stein Slettebak Wangen 951 98 702

conciierge@britannia.no / Sten Stensrud 922 16 122

ingunn@dora3.no / Ingunn Hegstad 930 93 334

I tillegg til prisen kommer 5 % BKH-avgift.

Foto: Claus Randrup

